

tovarišica na poti življenja; — kjer propada mož, tam je prvo vprašanje: kakšna je njegova žena? —

Sreča, katera pospešuje napredek v človeštvu — izvira jedino le iz rodbinske sreče — iz mejsebojnega spoštovanja in ljubezni njenih članov. Ta ljubezen procvita le tam, kjer je mati — gospodinja — kós svoji nagoli. Ta ljubezen ima svoj izvor v besedah: mati, hči, sestra . . .

Kdor toraj hoče pripomoči k tej sreči, dela naj po možnosti v prospéh rodbinske sreče; dela naj na to, da se osvobodí žena, osvobodí v pravem pomenu besede: osvobodí po izomiki!

Po tej osvoboji — emancipaciji — teži slovensko ženstvo!

Bog z nami — in z Vami, ki ste nam prijatelji!

Slovenka.

Pomagajmo družbi sv. Cirila in Metoda.

Spisal L. Svetec.

Res posebne vrednosti mora biti naš slovenski narod. Vsi naši sosjedje okoli in okoli, posebno pa Nemci in Lahi bi si ga radi prilastili in srde se in črte nas samo za to, ker se držimo svoje narodnosti in se ji ne damo odtujiti. Še tako se ti naši ljubeznjivi sosjedje spozabljaajo v svoji narodni pohlepnosti, da oni, ki visoko časte svoje rodoljube in zaničujejo tiste, ki so nemarni za svojo narodnost, z največjim sovražtvom napadajo vsakega našega narodnjaka; odlikujejo pa in do nebes povzdigujejo naše narodne odpadnike.

In kako iznajdljivi so ti naši narodni nasprotniki v pomočkih, da bi dosegli svoj namen in kolikor mogoče mnogo naših ljudi ujeli v svoje narodne mreže. Znano je, da so dosedanje naše vlade bile nam Slovencem kolikor mogoče malo prijazne, a podpirale so povsod, kar se je dalo, naše nasprotnike. Vendar tem pohlepnežem vladna podpora še ni zadostovala. Osnovali so si svoj „Schulverein“ in svojo „Legio nazionale“, ki napravljata med nami Slovenci zasebne nemške in laške otroške vrtove in šole, sicer s pretvezo, da skrbita za nemške in laške otroke, kar je pa smešno, zakaj za te je že brez tega, kar najbolje preskrbljeno, temveč kar je iz dejanja očitno, le s tem namenom, da lovita va-nje slovenske otroke in jih potajčujeta.

Ali moremo mi Slovenci to počenjanje naših narodnih nasprotnikov mirno gledati? Nikakor ne! Saj nam uprav oni sami kažejo, kolike važnosti je narodnost. kako je treba zanjo poganjati se in žrtvovati. Ako imajo Nemci in Lahi svoj „Schulverein“ in „Legio“, imamo mi družbo sv. Cirila in Metoda. Ako nemške in laške gospe in gospodičine z veseljem in ognjevitostjo delajo za svoji omenjeni družbi, ki sta nepotrebni, ki delata le krivico; koliko raji in s koliko svetejšim ognjem bomo me Slo-

venke skrbele za našo družbo, ki nikomur ne dela krivice, ki brani le svoje in varuje kolikor more slovensko dečo grdega narodnega odpadništva.

Ako naši nasprotniki kažejo na veliko število svojega naroda in se bahajo s svojo kulturo, nas to ne bo motilo; tudi Slovenstvo povsod napreduje in Slovan povsod brate ima. Če oni delajo za germansko in italijansko prihodnost, hočemo me delati in živeti za prihodnost Slovansko!

Čuvajte se opekline!

Spisal F. Göstl.

Pri velikem številu vsled opeklin ponesrečenih, katere sem imel priliko opazovati v dunajski obč. bolnici — saj ga ni tedna v letu, v katerem ne bi došlo po več slučajev nevarnih in po največ smrtnih opeklin, — uveril sem se, da pripada njih ogromna večina ženskemu spolu, (a takoj za temi je največ otrok), — ter da je v največ slučajih bila nesreča pouzročena vsled nepaznosti ali malomarnosti. Ker imajo ženske največ opravila z ognjem v gospodinjstvu, in ker se njih krila mnogo lažje unamejo nego možka obleka, razjasnjeno nam je njih pretežno število pri ponesrečenih; a nebrižnost za otroke in to, da si oni ne vedo pomagati v sili, pojašnjuje nam zopet relativno veliko število ponesrečb pri otrocih.

Opekline pouzročajo neznosne bolečine; one včasih zapuste trajne poškodbe ali kazenja, one pa tudi, zlasti ako so bile močne in razširjene, pouzročijo smrt ponesrečenčevu. Tem žalostneje je to, ako zadeva krivda ponesrečenca samega ali njegovo oblizje, ter ako si morajo dotičniki priznati to v svoji vesti.

Ne upoštevajoč onih slučajev, kjer opekline nastanejo po neizglednih, katere preprečiti ni v naši moči, opozoriti hočem le na najnavadnejše slučaje v katerih se greši z malomarnostjo in nepaznostjo. Tu ne velja izgovor, da se sto in stokrat to dogaja brez vseh zlih nasledkov. Nikdar ne pazimo preveč, in primeri se lahko, da se tudi samo jednokratna nepaznost grozno maščuje.

V gospodinjstvu primeri se lahko, da vsled nepaznosti pri kurjavi pade goreče oglje ali les iz ognjišča ali peči na krilo in se to uname. Zato je treba vedno pozornosti pri zalaganju netila v uže goreče ognjišče ali peč. Mnogokrat ulijejo dekile na mokrotna drva, ki se vsled tega nerada užgo, petrolej, da bi bolje vsplamtela. To je zelo nevarno, ker se lahko uname in eksplodira; zato ne bi se smelo to nikdar dogajati. Iz istega uzroka ne sme se priliti petrolej pojemajoči svetilki, predno se ta ne ugasne; in pri ugaševanju svetilk ne sme se luč izpihavati, temveč naj se stenj (doht) odvijje. — Večkrat primeri se opekline, ako se svetilka prevrne in petrolej razlije po obleki in uname. Svetilka naj se torej nikdar ne postavlja na parobek mize ali druge neprimerne kraje. Zlasti je treba paziti pri otrocih, ki se naj nikdar ne puščajo sami v sobi, kjer gori na mizi svetilka. Tudi